

"Cum historia pro securitate!"

**SZEMERE BERTALAN
MAGYAR RENDVÉDELEM-TÖRTÉNELMI
TUDOMÁNYOS TÁRSASÁG**

☒ : H-1037 Budapest, Haránt utca 12.

☎ : (+36/06-1) 250-6199 ; @ : paradi.jozsef@gmail.com

Web: <http://www.szbmrtt.atw.hu>

A körlevelek megtalálhatók a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történelmi Tudományos Társaság honlapján

Tárgy: *Március 15.*

**KÖRLEVÉL
(2019-337)**

Tisztelt Tagtársak, Kedves Szimpatizánsok!

A március 15-ei nemzeti ünnepünk alkalmából tisztelettel köszöntelek Benneteket és Szeretteiteket!

Az ok amiért körlevelemmel Hozzátok fordulok az, hogy lélekben együtt emlékezhessünk nemzeti ünnepünk máig aktuális tartalmára.

Minden bizonnyal azzal illik kezdenem a közlendőmet, hogy nemzeti ünnepről van szó. Bármennyire is acsarkodnak bizonyos politikai körök a nemzet — nem csupán a magyar, hanem általában a nemzetek — ellen, nem sikerült felbomlasztani e történelmi képződményt, bár sok kár kíséri a nemzetpusztító erőfeszítéseiket. Az 1848-1849-es magyar forradalom és szabadságharc során a magyar nemzet a szabadságáért is küzdött. Múltunk ezen dicső időszakában nemzetünk felvirágoztatása és nem az eltörlése volt a cél. Eltörölni a magyarságot — a Kárpát-medencében élő többi néppel együtt — az osztrák önkény szerette volna, de sikertelenül.

A XIX. század derekán ellenségeink kitűnő érzéssel tapintottak rá a lényegre, nevezetesen arra, hogy nincsen erős nemzet erős nemzetállam nélkül. A neoabszolútizmusnak nevezett terror részeként meg is szüntették a magyar államot helyébe az osztrák államot helyezve. Az 1848-1849-es magyar forradalom és szabadságharc, illetve az azt követő HABSBURG elnyomás kitűnően példázza, hogy a rend védelme szuverenitásunk, nemzeti önállóságunk és létünk fontos eleme. Nemzeti rendvédelmi testületek nélkül elképzelhetetlen az önálló nemzeti lét.

Tisztában voltak ezzel elődeink is, amikor a kiegyezési törvényben a közös ügyek között nem szerepeltették a rendvédelem témáját. A kiegyezéssel véget ért a birodalmi liberális köröktől származó, valamint a HABSBERG-hatalom által felkarolt és meghirdetett idea, mely szerint a HABSBERG-birodalomban a rend védelme birodalmi hatáskörbe tartozott. 1867-től a rend védelme visszatért természetes helyére a Magyar Szent Korona alá, ahol a magyar rendvédelmi testületek a magyar nemzet érdekeinek megfelelően tartották fenn az ország rendjét a magyar országgyűlés által alkotott törvényeknek megfelelően.

Ebben a történelmi összefüggésben értelmezve indokolt véleményyt formálni azokról a napjainkban kerengő téveszmékről, amelyek közül néhányat ezúton idézek:

- kétségbe vonják a nemzeti rendvédelmi testületek korszerűségét, hol önkormányzati, hol pedig „birodalmi” szervezetekkel való helyettesítésüknek az igényével fellépve;

- hivatalnoki testületekké szeretnék formálni a rend fenntartására „hivatott fegyveres rendvédelmi szervezeteket sajtóságosan értelmezett emberi jogokra hivatkozva.

- ezen téveszmék számára előny biztosítása céljából olyan „globalizált” terminológiát igyekeznek elterjeszteni, illetve a korábbiakat átértelmezni, hogy az új terminus technikusok az általuk elképzelt és nem nemzeti alapokon nyugvó rendvédelem eszméje terjedését elősegítse.

- olyan dolgokat állítanak szembe, amelyek soha nem voltak el-
lentétesek — például a jogtudomány és a történelemtudomány — a jogtudományból kiragadva a számukra kedvezőnek tartott elemeket és ütköztetve nemzeti történelmünk egyes eseményeivel.

Ezeket és az ehhez hasonló görcsös és a történelmi eseményeket, illetve folyamatokat kiforgató igyekezeteket tapasztalva úgy gondolom kötelességem felhívni a nemzeti rendvédelem-történetünket művelő alkotótársaim figyelmét arra, hogy a járt utat a járatlannal nem indokolt felcserélni. Nemzetünk és az általunk művelt tudományterület érdekeit úgy szolgálhatjuk a legeredményesebben, ha az objektív történelemszemlélet talaján maradván kutatjuk továbbra is a magyar rendvédelem történetét.

Nincs okunk arra, hogy — az eddigi gyakorlatnak hátat fordítva — különböző ideológiai áramlatok kívánalmaihoz igazítsuk azokat a történelmi tapasztalatokat, amelyeket a szakterület művelése során feltártunk és amelyek köszönő viszonyban sincsenek a fenti tévhitekkel.

Tagtársaim az utóbbi években több ízben megosztották velem negatív tapasztalataikat arra vonatkozóan, hogy a történelmi eseményeket és folyamatokat világnézeti megfontolások szerint átértelmezők nem nyílt sisakkal kívánnak küzdeni, hanem a kutatás, az oktatás, a publikálás terén igyekeznek olyan helyzetet teremteni, amely ellehetetleníti vagy legalábbis megnehezíti a nemzeti rendvédelem történetének objektív történelemszemlélettel művelők tevékenységét. E gyakorlatot követők helyzete ugyan egyre inkább gyengül, azonban még így is jelentős potenciállal rendelkeznek.

Mi a teendő ebben a helyzetben? Türelemre szeretnék ezúton inteni mindenkit. Úgy gondolom, hogy a leghelyesebb taktika, ha a történelmi igazság feltárása által a tudományos munkánk eredményeit gyarapítjuk és távol tartjuk magunkat az áltudományos vitáktól, a klikk-harcoktól, még akkor is, ha rövid távon nem mindenkinek és nem minden esetben kedvező ez a megoldás. Meggyőződésem, hogy a rohamosan változó világunkban előbb-utóbb felmorzsolódnak a történelmi valóságot feltáró kutatási eredmények súlya alatt a különböző csoportérdekeket előtérbe helyező stratégiák és tettek.

Tudományos társaságunk tagjai úgy ünnepelhetik az 1848-1849-es magyar forradalom és szabadságharc évfordulóját a legméltóbb módon, ha nem a különböző elvi elvárásoknak kívánnak megfelelni, hanem a történelmi igazságot tárják fel, ahogyan tették ezt eddig is.

Mindenkit arra biztatok, hogy ne féljen kinyilvánítani a magyar rendvédelem-történet művelése során feltárt tapasztalatokat. Ezek a mi nemzetünk tapasztalatai — tekintet nélkül arra, hogy kedvezőek, vagy kevésbé előnyösek —, amelyekért elődeink „megsz szenvedtek”. Nincs jogunk a magyar rendvédelem-történet tapasztalatait figyelmen kívül hagyva nemzettársainkat megfosztani ezen kutatási eredményektől.

Tudományos társaságunk, kiadványaiban — a kialakult gyakorlatnak megfelelően — ezentúl is a tényeket fogja előnyben részesíteni a különböző ideológiai megfontolásokkal szemben. Meggyőződésem, hogy ezzel a gyakorlatunkkal maradhatunk hűek az 1848-1849-es magyar forradalom és szabadságharc szellemiségéhez.

A magyar rendvédelem-történet művelése érdekében kifejtett tevékenységhez további eredményeket kívánok!

Budapest, 2019. III. 14.

Tagtársi üdvözlettel:

Dr. PARÁDI József
a társaság elnöke

1848-1849